

[Hans Pinstrup.]

man i alle danske hjem og virksomheder arbejdede tilsvarende som i de 200 000 landbohjem, da ville vore økonomiske vanskeligheder hurtigt være overvundet. Som belønning for denne indsats af arbejde og atter arbejde får landbohjemmene i dag øgede afgifter og større skattebyrder end nogen anden befolkningsgruppe, byrder, der vil være en hindring for tidens nødvendige produktionsmæssige udbygning.

Lige så stærk og afgjort min støtte vil være til en samlet løsning, der også bremser omkostningsstigningen, lige så stærke må betænkelighederne blive overfor en ensidig og dermed uholdbar lovgivning, som desværre betyder udskydelse af den virkelige løsning. Det er desværre realiteten, som man i dag søger at dække over ved ord og talemåder, der slet ikke svarer til virkeligheden, og uanset at det ikke er vel hørt, ønsker jeg at gentage, hvad jeg udtalte ved behandlingen af kornloven, at den lovgivning, man nu gennemfører overfor landbruget, kan ikke stå alene, men må nødvendigvis efterfølges af foranstaltninger, der skaber lighed befolkningsgrupperne imellem. Med hensyn til indsats mod de økonomiske vanskeligheder i 1945 gik landbruget foran. Ingen fulgte efter. Ved lov blev landbrugets priser fastlagt, så at erhvervet ikke engang opnåede normal forrentning.

Når landbrugsministeren nu ved møder ude i landet siger, at det er en fundamental misforståelse, at ikke også andre erhverv skal yde deres bidrag, hvad venter man så på? Hvorfor forelægges der ikke rigsdagen opgørelse over, hvordan denne ydelse fremkommer, hvad det drejer sig om, om det overhovedet berører landbrugets driftsomkostninger? Lad os få varegrupperne opgivet og den nuværende avance og den fremtidige. For landbruget drejer det sig ikke blot om et stort principspørgsmål, men om dybtgående produktionsmæssige indgreb, der ved lov fastlægges uden nogen som helst rentabilitetsberegning og uden hensyn til de usikre produktionsvilkår, hvad der slet ikke kan sammenlignes med en avancebegrænsning o. lign., hvor man efter ministerens udtalelser skal gribe ind, når fortjenesten er steget udover det rimelige. Det er noget helt andet end landbrugets vilkår. Tror man, at fortjenesten ude i de titusinder af landbrugsbedrifter, små og middelstore, er over det rimelige? Gamle, utidssvarende landbrugsbygninger vidner om noget helt andet.

Formanden for Dansk Dampskibsrederi-

forening har nylig i sin årsberetning udtalt, at med det gennemførte politiske forlig er forudsætningen for tilsagnet om stabilisering bristet, fordi det indebærer dels en bunden opsparring og dels en fortsat pristalsregulering for lønninger efter samme regler som hidtil, hvilket vil medføre yderligere millionudgifter for skibsfarten. Nøjagtig tilsvarende bestemmelser er gældende for landbrugets vedkommende. De sidste tre måneder har bragt en voldsom stigning for alle driftsmidler. Det må dog vist være forståeligt, at landbruget forlanger kortene på bordet og også yderligere forlanger, at den onde cirkel, pristalsskruen, bringes til standsning.

Jeg ønsker at sige det meget stærkt: landbruget ønsker ikke inflation, men en underbygning af den danske kronens værdi og købekraft. Vejen hertil går gennem arbejde og produktion på konkurrence-dygtigt grundlag; derfor må alle erhverv medvirke og pristalsskruen standses, og derfor måtte landboforeningernes udtalelse blive det centrale i debatten om denne lovgivning. I denne udtalelse blev der nemlig sagt noget, som det var nødvendigt at sige, men som andre veg tilbage for, fordi det var ubehageligt og ikke passede ind i den enighed, der ikke åbnede plads for et afvigende synspunkt. Når tiden kommer, vil man erkende, at landboforeningerne så rigtigt ved at skabe røre om de rejste, afgørende spørgsmål.

Standsnings af den onde cirkel, pristals- og omkostningsskruen, er dagens hovedopgave. Havde en sådan løsning foreligget, var landbruget gerne gået foran for at få hold på den økonomiske udvikling. Landboforeningerne har jo altid brugt at sige tingene, som de var, uden hensyn til den siddende regerings partifarve, og i det omhandlede forhold er det i hvert fald ikke landboforeningerne, der har skiftet standpunkt. Rimeligheden og holdbarheden af den lovgivning, man nu gennemfører, vil være afhængig af, om den efterfølges af foranstaltninger, der skaber lighed med hensyn til de økonomiske foranstaltninger, og således at pristals- og omkostningsskruen standses.

Men på det givne, foreliggende grundlag er lovforslaget ikke rimeligt indadtil og må være også overordentlig meget betænkeligt udadtil. Dertil kommer, at denne lovgivning bryder de principper og mål, som landbrugs-erhvervet i enighed har sat overordentlig meget ind på at nå frem til og regner med i sin planlægning og produktion. Det, man viger tilbage for overfor andre befolkningsgrupper, gennemføres overfor landbruget,